

ULOGA VLADE U REPUBLICI HRVATSKOJ

Ivić, Marija

Undergraduate thesis / Završni rad

2020

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **Polytechnic in Pozega / Veleučilište u Požegi**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:112:767899>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-01-10**

VELEUČILIŠTE U POŽEGI
STUDIA SUPERIORA POSEGANA

Repository / Repozitorij:

[Repository of Polytechnic in Pozega - Polytechnic in Pozega Graduate Thesis Repository](#)

zir.nsk.hr

DIGITALNI AKADEMSKI ARHIVI I REPOZITORIJI

VELEUČILIŠTE U POŽEGI

MARIJA IVIĆ, 0253049113

ULOGA VLADE U REPUBLICI HRVATSKOJ

ZAVRŠNI RAD

Požega, 2020. godine

VELEUČILIŠTE U POŽEGI

DRUŠTVENI ODJEL

PREDDIPLOMSKI STRUČNI STUDIJ UPRAVNI STUDIJ

ULOGA VLADE U REPUBLICI HRVATSKOJ

ZAVRŠNI RAD

IZ KOLEGIJA UPRAVNO PRAVO – OPĆI DIO II

MENTOR: dr.sc. Marijeta Vitez Pandžić, prof.v.š

STUDENT: Marija Ivić

JMBAG studenta: 0253049113

Požega, 2020. godine

SAŽETAK

Tema ovog završnog rada jest Uloga Vlade u Republici Hrvatskoj. Cilj obrađivanja ove teme jest odrediti ulogu Vlade kao nositelja izvršne vlasti u Republici Hrvatskoj te kritički procijeniti koristi li Vlada u potpunosti svoje ovlasti. Koristeći svu dostupnu literaturu i izvore, intencija ovog rada jest prikaz teorijskog okvira djelovanja Vlade RH. Praktični dio rada odnosi se na analizu rada Vlade tijekom 2018. i 2019. godine.

Ključne riječi: Vlada Republike Hrvatske, Zakon o Vladi Republike Hrvatske, izvršna vlast.

SUMMARY

The subject of this final paper is The role of the Government in the Republic of Croatia. The aim of dealing with this topic is to determine the role of the Government as the holder of executive power in the Republic of Croatia and to critically assess whether the Government is fully using its powers . Using all available literature and sources, the intention of this paper is to present the theoretical framework of the Government of the Republic of Croatia. The practical part of the paper refers to the analysis of the work of the Government during 2018 and 2019.

Keywords: The Government of the Republic of Croatia, Law on the Government of the Republic of Croatia, executive power.

SADRŽAJ

1. UVOD	1
2. VLADA KAO NOSITELJ IZVRŠNE VLASTI.....	2
2.1. Konstituiranje Vlade	3
2.2. Sjednice	3
2.3. Odlučivanje	4
2.4. Prethodne Vlade	4
2.5. Članovi Vlade.....	5
2.5.1. Predsjednik	6
2.5.2. Potpredsjednici	6
2.5.3. Aktualni članovi Vlade	7
2.6. Akti Vlade	8
3. ORGANIZACIJA VLADE.....	9
3.1. Uži kabinet Vlade.....	9
3.2. Glavno tajništvo	9
3.3. Uredi vlade	10
4. ODNOS VLADE I DRUGIH SUBJEKATA DRŽAVNE VLASTI	11
4.1. Odnos Vlade i Hrvatskog sabora.....	11
4.1.1. Odgovornost Vlade prema Hrvatskom saboru	11
4.1.2. Odgovornost Hrvatskog sabora prema Vladi	14
4.2. Odnos Vlade prema državnoj upravi.....	15
4.2.1. Odnos Vlade i ministarstava.....	16
4.2.2. Odnos Vlade i državnih upravnih organizacija.....	18
5. ANALIZA RADA VLADE TIJEKOM 2018. I 2019. GODINE	20
5.1. Plan zakonodavnih aktivnosti.....	24
5.1.1. Planirane zakonodavne aktivnosti	24
5.1.2. Ostale aktivnosti Vlade.....	25
6. ZAKLJUČAK	28
7. LITERATURA	30

1.UVOD

Vlada Republike Hrvatske, kao nositelj izvršne vlasti u državi, ima značajnu ulogu prilikom oblikovanja države. Predlažući zakone Hrvatskome saboru i provođenjem donesenih zakona utječe na sudbinu cijeloga stanovništva. Vlada na taj način ima veliku moć u svojim rukama jer sugeriranje i realiziranje politika mora biti dobro osmišljeno kako bi svako područje društvenog života bilo adekvatno pokriveno. Ovaj rad čini 6 temeljnih poglavlja, a svako poglavlje ima svoja potpoglavlja.

Nakon Uvoda, drugo poglavlje rada odnosi se na prikaz formiranja Vlade te će se prikazati i prethodne Vlade te njihovo trajanje. Vlada zasjeda na sjednicama te ima članove koji ju čine pa je tako svoj prostor u ovom radu dobilo i članstvo Vlade, a to su redom predsjednik, potpredsjednik i ministri. Nadalje, u radu je predstavljen i aktualni sastav Vlade RH. Kako bi djelovanje Vlade imalo svoj smisao, Vlada donosi akte kao što su uredbе, Poslovnik, zaključke i ostale akte putem kojih primjenjuje zakone i koristi svoje Ustavne ovlasti.

Treće poglavlje posvećeno je načinu na koji je Vlada ustrojena gdje je naznačeno kako Vlada ima svoj Uži kabinet za koordinaciju glavnih aktivnosti te su definirane ovlasti Užeg kabineta. Slijedom je definirano i Glavno tajništvo nadležno za upravljanje glavnim administrativnim poslovima. Vladu pored Užeg kabineta i Glavnog tajništva čine i uredi Vlade koji su kao takvi navedeni.

Vlada u svome djelovanju ne može funkcionirati bez suradnje s drugim tijelima pa je u četvrtom poglavlju obrađena suradnja Vlade kao nositelja izvršne vlasti i Hrvatskog sabora kao nositelja zakonodavne vlasti, a u okviru toga odgovornost Vlade prema Saboru, ali i Sabora prema Vladi. Osim ove suradnje vrlo je važna i povezanost Vlade i državne uprave jer je Vlada ključna za usmjeravanje i nadziranje državne uprave.

Peto poglavlje jest praktični dio u kojemu je dana određena analiza rada Vlade kroz 2018. i 2019. godinu.

U Zaključku, kao šestom poglavlju, daje se pregled rada, zaključci, ali i kritički osvrti. Zadnje, sedmo poglavlje, čini popis korištene literature i korištenih izvora za ovaj rad.

2.VLADA KAO NOSITELJ IZVRŠNE VLASTI

Prema Ustavu Republike Hrvatske (Narodne novine (u daljnjem tekstu: NN) 05/14) člankom 4. (u daljnjem tekstu: čl.) državna je vlast ustrojena na načelu diobe vlasti na zakonodavnu, izvršnu i sudbenu vlast, a ograničena je Ustavom zajamčenim pravom na lokalnu i regionalnu samoupravu. Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada) obavlja izvršnu vlast u skladu s Ustavom i zakonom. Obavljajući izvršnu vlast Vlada određuje, usmjerava i usklađuje provedbu politika i programa te u tu svrhu predlaže i donosi strategije, daje smjernice, donosi akte te poduzima druge mjere potrebne za uređenje odnosa iz područja svoje nadležnosti. Isto tako, Zakon o Vladi, (NN 150/11, 119714, 93/16, 116/18) čl. 8., kaže kako Vlada ili od nje ovlašteno tijelo upravlja, raspolaže i koristi se imovinom Republike Hrvatske, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno. Vlada tako, u okviru svojih ovlasti, obavlja slijedeće poslove:

- „ predlaže Hrvatskom saboru zakone i druge akte te državni proračun i završni račun,
- provodi zakone i druge odluke Hrvatskog sabora,
- donosi uredbе za izvršavanje zakona te za preuzimanje i provedbu pravno obvezujućih akata Europske unije (u daljnjem tekstu EU) ,
- vodi vanjsku i unutarnju politiku te europske poslove,
- usmjerava i nadzire rad državne uprave,
- brine o gospodarskom razvitku zemlje,
- usmjerava djelovanje i razvitak javnih službi
- te obavlja druge poslove određene Ustavom i zakonom.“ (Zakon o Vladi, NN 150/11, 119714, 93/16, 116/18, čl. 1.).

Slika 1. Postupak u vezi s prijedlogom zakona, jednog od poslova Vlade

Izvor: URL: <https://vlada.gov.hr/kako-funkcionira-vlada/64> (19.5.2020.)

2.1. Konstituiranje Vlade

U svom radu Podolnjak (2018) objašnjava način formiranja Vlade u RH.. Preduvjet sadašnjem načinu funkcioniranja Vlade prethodila je promjena Ustava 2000. godine gdje je RH iz dotadašnjeg polupredsjedničkog sustava prešla u parlamentarni sustav. Bit i definicija parlamentarnog sustava očituje se u suradnji Vlade i Hrvatskog sabora gdje je Vlada odgovorna istome. Tako, nakon održanih parlamentarnih izbora, mandatar kojemu je Predsjednik RH povjerio mandat za sastavljanje Vlade, ima dužnost odabrati i predložiti nove članove Vlade. Nakon toga, isti mandatar treba Vladu i članove Vlade predstaviti Saboru i zatražiti glasovanje o povjerenju. Sukladno tome, ako se Vladi izglasa povjerenje većine zastupnika, ona stupa na dužnost.

Ako mandatar pak ne sastavi Vladu u roku od 30 dana od prihvaćanja svoga mandata, predsjednik RH mu rok za sastavljanje Vlade može produžiti za još najviše 30 dana, ukoliko se ni tada ne sastavi Vlada, Predsjednik RH će mandat dodijeliti drugoj osobi. Moguće je da ni druga osoba mandataru ne uspije sastaviti Vladu; tada će sam Predsjednik RH imenovati privremenu nestranačku Vladu i istovremeno raspisati izbore za Hrvatski sabor.

2.2. Sjednice

Vlada funkcionira, dogovara se i obavlja poslove na svojim sjednicama, koje saziva i istim predsjedava predsjednik Vlade, navodi čl. 10 Zakona o Vladi (NN 150/11, 119714, 93/16, 116/18) pa tako Vlada može zasjedati samo ako je sjednici nazočna većina članova Vlade.

Prema čl. 15. Zakona o Vladi: (NN 150/11, 119714, 93/16, 116/18) „U slučaju odsutnosti ili spriječenosti ministra, na sjednici Vlade može ga zamijeniti državni tajnik.“ Člankom 9. Zakona o Vladi (NN 150/11, 119714, 93/16, 116/18) naznačeno je slijedeće: „Sjednice su u pravilu javne, no Vlada može svojom odlukom odrediti da će se rasprava o pojedinim pitanjima održati bez nazočnosti javnosti.“

Vlada, u pravilu, svoje sjednice održava u svome sjedištu, na Markovu trgu, ali pojedine sjednice Vlada može održati i izvan svoga sjedišta, o čemu javnost uvijek bude pravovremeno obaviještena. Naime, razlog zbog kojega se sjednice održavaju izvan uobičajenog mjesta ovisi ponajprije o obvezama predsjednika Vlade, navode podaci na službenoj stranici Vlade. (URL: <https://vlada.gov.hr/raspored-sjednica-vlade-republike-hrvatske-19936/19936>, 25.5.2020.) Ista internetska stranica nudi i raspored održavanja sjednica s datumima i vremenskom naznakom početka sjednice.

2.3. Odlučivanje

Ako se na sjednici treba odlučivati nužna je polovica glasova svih članova Vlade, dakle Vlada odluke donosi natpolovičnom većinom. Međutim, u pojedinim situacijama nadležnim državnim tijelima predlažu se teme koje imaju veći značaj za državu pa se o tome mora odlučivati dvotrećinskom većinom svih članova. To se odnosi na slijedeće:

- „promjenu Ustava Republike Hrvatske,
- udruživanje ili razdruživanje s drugim državama,
- promjenu granica Republike Hrvatske,
- raspuštanje Hrvatskog sabora,
- raspisivanje državnog referenduma.“ (Borković, 2002:217)

2.4. Prethodne Vlade

Slijedeća tablica daje prikaz koliko saziva Vlade je postojalo u RH od osamostaljenja pa sve do danas te točno vremensko razdoblje trajanja pojedinoga saziva.

Tablica 2. Sazivi Vlada i trajanje mandata

SAZIV VLADE	TRAJANJE MANDATA
1. Vlada RH (Izvršno vijeće Sabora)	30. svibnja – 24. kolovoza 1990.
2. Vlada RH	24. kolovoza 1990. – 17. srpnja 1991.

3. Vlada RH	17. srpnja 1991. – 12. kolovoza 1992.
4. Vlada RH	12. kolovoza 1992. – 3. travnja 1993.
5. Vlada RH	3. travnja 1993. - 7. studenog 1995.
6. Vlada RH	2. studenog 1995. – 27. siječnja 2000.
7. Vlada RH	27. siječnja 2000. – 30. srpnja 2002.
8. Vlada RH	30. srpnja 2002. – 23. prosinca 2003.
9. Vlada RH	23. prosinca 2003. – 12. siječnja 2008.
10. Vlada RH	2008. – 2009.
11. Vlada RH	1. srpnja 2009. – 23. prosinca 2011.
12. Vlada RH	23. prosinca 2011. – 22. siječnja 2016.
13. Vlada RH	23. siječnja 2016. – 19. listopada 2016.
14. Vlada RH	19. listopada – 23. srpnja 2020.

Izvor: URL: <https://vlada.gov.hr/o-vladi/clanovi-vlade/sazivi-vlada-93/13-vlada-rh/19500>, 19.9.2020.

2.5. Članovi Vlade

Prema čl. 2. Zakona o Vladi, (NN 150/11, 119714, 93/16, 116/18) „Vladu čine predsjednik, jedan ili više potpredsjednika i ministri (u daljnjem tekstu: članovi Vlade). Ukoliko Vlada ima više potpredsjednika, predsjednik Vlade može odrediti prvog potpredsjednika.“ Narednim, 3. čl. Zakona o Vladi (NN, 150/11, 119714, 93/16, 116/18) nastavljeno je kako članovi Vlade moraju biti hrvatski državljani jer nose titulu državnih dužnosnika i bez odobrenja Vlade ne mogu obavljati nijednu drugu, bilo javnu ili profesionalnu dužnost. Kako je prethodno navedeno, članovi Vlade stupaju na dužnost kad im povjerenje iskaže većina zastupnika u Hrvatskom saboru nakon čega slijedi polaganje svečane prisege, stoji u čl. 5 Zakona o Vladi (NN, 150/11, 119714, 93/16, 116/18):

„Prisežem da ću dužnost člana Vlade savjesno i časno obnašati, poštivati Ustav, zakone i pravni poredak, te se zalagati za svekoliki napredak Republike Hrvatske.“ Ako član Vlade nije bio u mogućnosti prisustvovati navedenoj prisezi, istu će obaviti naknadno, navodi isti članak. Slijedom navedenog, kako članovi mogu prihvatiti određenu dužnost isto tako mogu biti i razriješeni te dužnosti, konkretnije, mogu podnijeti ostavku i to predsjedniku Vlade, stoji u čl. 6. Zakona o Vladi (NN, 150/11, 119714, 93/16, 116/18). Nadalje, ako predsjednik Vlade prihvati ostavku pojedinog člana Vlade, rješenje o razrješenju tog člana

Vlade donosi predsjednik Vlade i o tome izvještuje Hrvatski sabor. Predsjednik Vlade će novog člana Vlade predstaviti na prvoj idućoj sjednici Hrvatskog sabora i zatražiti glasovanje o povjerenju tom članu, kao što je procedura za imenovanje svake nove Vlade. (Zakon o Vladi, NN 150/11, 119714, 93/16, 116/18, čl. 7).

Bitna činjenica je i odredba istoga Zakona o Vladi (NN 150/11, 119714, 93/16, 116/18) koja u čl. 34. navodi kako se; „protiv člana Vlade ne može voditi kazneni postupak za vrijeme trajanja njegova mandata zbog kaznenog djela za koje je zapriječena kazna zatvora do 5 godine, bez prethodnog odobrenja Vlade.“

2.5.1. Predsjednik

Kao osoba na čelu, Predsjednik Vlade predstavlja Vladu, saziva sjednice i predsjedava im, upravlja Vladom i potpisuje sve akte koje ona donese. Predsjednik, kao i ostali članovi Vlade, mora ispunjavati određene uvjete. Predsjednik mora biti hrvatski državljanin jer je on državni dužnosnik. Predsjednik bez odobrenja Vlade, kao ni članovi Vlade, ne može obavljati nijednu drugu javnu ili profesionalnu dužnost. Predsjednik će stupiti na dužnost kada mu većina zastupnika Hrvatskog sabora iskaže povjerenje. Nakon toga, istim postupkom kao i član Vlade, predsjednik svečanom prisegom jamči i obećava poštivanje Ustava, zakona i drugih propisa u obavljanju svojih poslova, a sve sa svrhom cjelokupnog rasta RH. Predsjednik ima pravo i mogućnost podnijeti ostavku Hrvatskom saboru, a zanimljiva činjenica je da se nakon takve situacije smatra da su ostavku podnijeli svi članovi Vlade, stoji u čl. 3.-6. Zakona o Vladi (NN 150/11, 119714, 93/16, 116/18).

Iz toga se lako da zaključiti kako nijedna organizacija ne može funkcionirati bez svoje osobe na čelu. Ovlast predsjednika se očituje i u tome što on ima ovlast davati upute i zaduženja članovima Vlade. Može im naložiti i izvršavanje projekata koji su sastavni dio programa Vlade, a sve u skladu sa aktima Hrvatskog sabora kao i preuzetim međunarodnim obvezama RH. Nužno je da predsjednik odredi i jednog potpredsjednika koji će usklađivati djelovanje predstavnika Vlade u Hrvatskom saboru, navodi Zakon o Vladi, (NN 150/11, 119714, 93/16, 116/18, čl. 10.-12.)

2.5.2. Potpredsjednici

Potpredsjednici su osobe koje imenuje predsjednik Vlade. Njihov posao je da usklađuju rad ministarstava i brinu o provedbi program Vlade u područjima za koja su zaduženi, stoji u čl. 10. Zakona o Vladi. (NN, NN 150/11, 119714, 93/16, 116/18).

Prvi potpredsjednik Vlade kojeg imenuje predsjednik Vlade zamjenjuje predsjednika u

situacijama njegove spriječenosti ili odsutnosti, ali isti ga ne može zamijeniti u pitanjima i postupcima odlučivanja o povjerenju Vladi i imenovanju ili razrješenju člana Vlade. Sukladno čl. 22 Zakona o Vladi (NN 150/11, 119714, 93/16, 116/18) moguće je osnivanje Ureda potpredsjednika Vlade za potpredsjednika Vlade koji nije čelnik ministarstva. Isti ured na čelu sa predstojnikom ureda obavlja stručne i administrativne poslove nužne za samog potpredsjednika. Predstojnik je tako odgovoran potpredsjedniku Vlade na čiji prijedlog se i imenuje.

2.5.3. Aktualni članovi Vlade

U slijedećem tekstu navedene su osobe koje se nalaze na čelu svakog pojedinog ministarstva, ali neki od njih imaju i dvojake uloge pored toga što su glavne osobe u pojedinom resoru, a konkretnije, tu se misli i na uloge potpredsjednika Vlade kojih ima ukupno 4. Tako postoje slijedeće funkcije sa imenovanim nositeljima:

„Predsjednik Vlade RH – Andrej Plenković,
Potpredsjednik Vlade i ministar hrvatskih branitelja – Tomo Medved,
Potpredsjednik Vlade i ministar unutarnjih poslova – Davor Božinović,
Potpredsjednik Vlade i ministar financija – Zdravko Marić,
Potpredsjednik Vlade za društvene djelatnosti i ljudska prava – Boris Milošević,
Ministrica regionalnoga razvoja i fondova Europske unije – Nataša Tramišak,
Ministar vanjskih i europskih poslova – Gordan Grlić Radman,
Ministrica turizma i sporta – Nikolina Brnjac,
Ministar znanosti i obrazovanja – Radovan Fuchs,
Ministar gospodarstva i održivog razvoja – Tomislav Čorić,
Ministar zdravstva – Vili Beroš,
Ministrica poljoprivrede – Marija Vučković,
Ministar rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike,
Ministar obrane – Mario Banožić,
Ministar pravosuđa i uprave – Ivan Malenica,
Ministar mora, prometa i infrastrukture – Oleg Butković,
Ministrica kulture i medija – Nina Obuljen Koržinek,
Ministar prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine – Darko Horvat.“
(URL: <https://vlada.gov.hr/clanovi-vlade/66>, 19.9.2020.)

2.6. Akti Vlade

Vlada u svome djelovanju donosi određene akte. Postoji nekoliko različitih akata koje ona može donijeti, a svaki od tih se razlikuje po pravnoj snazi i za područja koja regulira. Vlada tako može donijeti uredbe u skladu sa Ustavom i zakonom, uredbe za preuzimanje i provedbu pravno obvezujućih akata Europske unije, ako za provedbu i preuzimanje istih nije potrebno donijeti zakon, a za iste se može umjesto uredbe donijeti i odluka. Kako bi uredila svoje ustrojstvo, način rada i odlučivanje, Vlada donosi vlastiti Poslovník. Nadalje, ona pitanja koja se ne uređuju uredbama Vlade, regulirana su odlukama, rješenjima i zaključcima. Tako se odlukama uređuju pojedina pitanja iz nadležnosti Vlade ili određuju mjere, daju suglasnosti ili potvrđuju akti drugih tijela i pravnih osoba te odlučuje o drugim pitanjima o kojima se ne donosi propis. Zaključcima se pak utvrđuju stajališta Vlade u pitanjima provedbe određene politike te određuju zadaće tijelima državne uprave. Posljednjim aktom, rješenjima, se odlučuje o imenovanjima i razrješenjima te o drugim pojedinačnim stvarima iz djelokruga Vlade.

Što se tiče objave navedenih akata, odluke, rješenja i zaključci se mogu, a ne moraju objaviti u službenom glasilu „Narodne novine“, a Vlada o tome odlučuje prilikom samog donošenja istih. U situacijama donošenja Poslovníka i uredbi iste je nužno objaviti u „Narodnim novinama“ te će isti stupiti na snagu osmog dana od objave, kako je uvriježeno u hrvatskom pravnom sustavu osim ako tim aktima nije određen neki drugi rok. Navedene akte i postupanje Vlade povodom donošenja istih uređuje Zakon o Vladi (NN 150/11, 119/14, 93/16, 116/18) čl. 30.-32.

3.ORGANIZACIJA VLADE

Vlada u obavljanju svoga posla isti raščlanjuje na određene dionike koji imaju svoju zadaću u funkcioniranju Vlade. U slijedećim odlomcima definirat će se rad Užeg kabineta, Glavnog tajništva, ureda Vlade, a u sklopu njih i Ureda predsjednika Vlade.

3.1.Uži kabinet Vlade

Uži kabinet je ustrojstvena jedinica Vlade kojega čine predsjednik i svi potpredsjednici Vlade. Sukladno čl. 16 Zakona o Vladi (NN 150/11, 119/14, 93/16, 116/18) kabinet tako ima zadaću predlagati provedbu politika Vlade, raspravljati, usklađivati rad članova Vlade, pratiti napredak rada Vlade i njezinih programa. Uži kabinet raspravlja i sastaje se na sjednicama kojima predsjedava predsjednik, a u slučaju nemogućnosti njegovog predsjedanja, zamjenjuje ga potpredsjednik Vlade kojega ovlasti predsjednik.

Dopušteno je da se na sjednice Užeg kabineta pozovu i ostali članovi Vlade, kao i druge osobe koje odredi predsjednik. Ono što je posebno karakteristično za Uži kabinet, jest da ako se država nađe u situaciji rata, elementarnih nepogoda ili je pak ugrožena neovisnost i jedinstvenost RH, Uži kabinet ima ovlast odlučivati o pitanjima o kojima bi inače odlučivala Vlada u punom sastavu. Takve odluke koje donese Uži kabinet Vlade nužno je potvrditi na prvoj sljedećoj sjednici Vlade. (Zakon o Vladi, NN 150/11, 119/14, 93/16, 116/18, čl. 16.-17.)

3.2.Glavno tajništvo

Još jedna od ustrojstvenih jedinica Vlade je upravo Glavno tajništvo. Ono obavlja poslove u skladu sa Zakonom o Vladi Republike Hrvatske i Poslovníkom Vlade Republike Hrvatske, zatim u skladu sa zaključcima i drugim aktima Vlade Republike Hrvatske, te po uputama predsjednika, potpredsjednika i glavnog tajnika Vlade. U čl. 20 Zakona o Vladi(NN 150/11, 119/14, 93/16, 116/18) navedeno je kako Glavnim tajništvom upravlja glavni tajnik, koji ima položaj državnog tajnika i državni je dužnosnik, a isto tako ima prava i ovlasti čelnika tijela državne uprave.

Samog glavnog tajnika imenuje Vlada na prijedlog predsjednika Vlade kojemu istovremeno odgovara, kao i samoj Vladi. Prema čl. 21. istoga Zakona o Vladi (150/11, 119/14, 93/16, 116/18) Glavni tajnik kao i ostali državni dužnosnici ima pravo na svoga zamjenika kojega imenuje i razrješava Vlada na prijedlog predsjednika Vlade RH te je i on isto tako državni dužnosnik.

Glavno tajništvo obavlja:

- „stručne, analitičke, upravno-pravne, administrativne i informatičke poslove,
- stručnu i administrativno-tehničku pripremu materijala za raspravu i odlučivanje na sjednicama stručnih radnih skupina i radnih tijela Vlade, Užeg kabineta Vlade i sjednicama Vlade,
- sazivanje i održavanje sjednica stručnih radnih skupina i radnih tijela Vlade te sjednica Vlade,
- praćenje tijeka sjednica stručnih radnih skupina i radnih tijela Vlade i sjednica Vlade,
- izradu zaključaka i stajališta stručnih radnih skupina i radnih tijela Vlade,
- izradu i otpremanje akata koje donosi Vlada,
- brigu o objavljivanju akata Vlade,
- izradu zapisnika sa sjednica Vlade,
- brigu o izvršavanju obveza Vlade prema Hrvatskom saboru i druge poslove.“

Nadalje, Glavno tajništvo obavlja opće, tehničke, pomoćne i informatičke poslove za Ured predsjednika Vlade te obavlja stručne i administrativne poslove za potrebe predsjednika Vlade te druge poslove po njihovom nalogu, objašnjeno je čl. 3. Uredbe o Glavnom tajništvu Republike Hrvatske (Narodne novine 3/12, 59/12, 49/13)

3.3.Uredi vlade

Vlada u obavljanju svoga posla ustrojava različite urede na koje su raspoređene funkcije koje se obavljaju u okviru izvršne vlasti, pa je tako redom navedeno svih 11 Ureda Vlade:

1. „Ured predsjednika Vlade Republike Hrvatske
2. Ured za protokol
3. Ured za zakonodavstvo
4. Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava
5. Ured za unutarnju reviziju
6. Direkcija za korištenje službenih zrakoplova
7. Ured za opće poslove Hrvatskog sabora i Vlade Republike Hrvatske
8. Ured Komisije za odnose s vjerskim zajednicama
9. Ured za udruge
10. Ured za ravnopravnost spolova
11. Ured za ljudska prava i prava nacionalnih manjina.“

(URL: <https://gov.hr/ministarstva-i-drzavna-tijela/58>, 20.5.2020.)

4.ODNOS VLADE I DRUGIH SUBJEKATA DRŽAVNE VLASTI

Temelj uspjeha Vlade i drugih tijela jest u njihovoj međusobnoj suradnji i koordinaciji. Tako Vlada u svome djelovanju mora funkcionirati na način da ju okružuju i drugi dionici koji isto kao i ona čine državnu vlast. Neki od njih su Hrvatski sabor koji se više puta povezuje sa Vladom u ovome radu, zatim državna uprava, a u sklopu nje i ministarstva i državne upravne organizacije. Navedenim redom njihovi su odnosi objašnjeni u slijedećim odlomcima.

4.1.Odnos Vlade i Hrvatskog sabora

Hrvatski sabor i Vlada RH su dvije tvorevine koje se međusobno koordiniraju, surađuju nadopunjuju i jedna drugoj odgovaraju. Jedna proizlazi iz druge i njihovo međusobno nesurađivanje je nemoguće jer kao što će se objašnjavati u radu, one dijele vlast, utemeljeno je to čl. 4. Ustava Republike Hrvatske (NN 05/14). Jedna je nositelj zakonodavne, a jedna izvršne vlasti, što znači da će jedna nešto predložiti, a druga će to usvojiti. Spomenuta suradnja mora kružiti, jer prva strana koja je nešto predložila isto mora dosljedno i provoditi. U narednom će se tekstu detaljnije objasniti i odgovornost Vlade prema Saboru, ali i Sabora prema Vladi.

Kako bi ovlaštenja, koja Hrvatski sabor i Vlada koriste u svome postupanju, imala utemeljenje u zakonu, definirani su akti koji uređuju njihov odnos:

1. „Ustav RH,
2. Poslovnik Hrvatskog sabora,
3. Zakon o Vladi,
4. Zakon o suradnji Hrvatskog sabora i Vlade na Europskim poslovima,
5. Poslovnik Vlade,
6. Uredba o Uredu predsjednika Vlade“ (URL: <https://vlada.gov.hr/odnos-vlade-i-sabora/11347>, 20.5.2020.)

4.1.1.Odgovornost Vlade prema Hrvatskom saboru

Iz prethodno navedenih redaka lako je za uočiti kako je Vlada odgovorna Hrvatskom saboru koji sukladno tome ima ovlast vršiti nadzor nad njom. Isto tako spomenuta radnja, koja se vrši prije sastavljanja nove Vlade, jest da osoba kojoj je povjeren mandat za sastavljanje iste mora Vladu predstaviti Saboru koji apsolutnom većinom mora izglasati povjerenje Vladi. Prateći prethodno napisane retke, ono u čemu je još prepoznatljiva vezanost Vlade i Sabora, jest u tome što su članovi Vlade dužni položiti svečanu prisegu.

Ono što je zasigurno jasno jest da se odgovornost Vlade najviše očituje u tome što sve svoje radnje i postupke mora opravdavati Saboru. Stručno rečeno, odgovornost se prepoznaje

po tome što je Sabor tijelo koje je ovlašteno provoditi nadzor nad Vladom. U svojoj knjizi Smerdel (2013) navodi i objašnjava instrumente putem kojih Sabor obavlja nadzor nad Vladom:

1. „postavljanje zastupničkih pitanja Vladi,
2. interpelacija,
3. istražna povjerenstva,
4. glasovanje o povjerenju Vladi.“

Prvi instrument su zastupnička pitanja postavljena usmeno ili pismeno putem kojih zastupnici Sabora ostvaruju nadzor i provjeravaju rad Vlade postavljanjem upita pojedinom članu Vlade ili pak predsjedniku Vlade o radu Vlade sa bitnom naznakom kome je pitanje upućeno, objašnjava Smerdel (2013:373). Kako navodi autor Smerdel, (2013:374) predmet postavljenih pitanja može biti:

- „ostvarivanje ustavnih prava i dužnosti,
- stanje u pojedinim područjima društvenog života
- izvršavanje zakona i drugih akata Sabora,
- rad ministarstava i državnih upravnih organizacija.“

Ako se pitanja postavljaju usmeno ona se postavljaju u okviru „Aktualnog prijepodneva“ koje je dio svake sjednice Sabora, a prije početka razmatranja zakazanog dnevnog reda, navodi Smerdel (2013). Pitanja se pisano najavljuju 24 sata prije početka sjednice Sabora. Ako pitanja postavljaju klubovi zastupnika moguće je postaviti ukupno 40 pitanja, a svaki zastupnik može postaviti jedno pitanje koje mora biti jasno i nedvosmisleno kako bi član mogao odmah odgovoriti.

Kako je već i navedeno zastupnička pitanja se posredstvom predsjednika Sabora mogu postavljati i pisano, a ista pitanja moraju biti u skladu s odredbama Poslovnika Sabora, jer u protivnom, pitanje neće moći biti proslijeđeno, naznačuje Smerdel (2013). Da bi postavljanje pitanja imalo svoj smisao, mora se i dobiti traženi odgovor na njih pa su tako predsjednik Vlade i članovi dužni dati odgovor, isto tako, usmeno ili pismeno, osim ako smatraju da se radi o pitanju koje nije iz njihova područja ili nije vezano za smisao djelovanja pa tada mogu i odbiti dati odgovor. Isto tako, ako se radi o povjerljivim informacijama član ima pravo odgovor dati neposredno zastupniku ili na zatvorenom dijelu sjednice Vlade.

Ako se pak radi o usmenom odgovaranju, kao drugom mogućem načinu davanja odgovora, predviđeno vrijeme za davanje odgovora jest u pravilu dvije minute ili četiri minute, ako se radi o složenijoj prirodi pitanja odnosno odgovora, a ako je odgovor pisane prirode, on se mora dostaviti zastupnicima u roku od 30 dana od dana kada je isto pitanje postavljeno. Isti

rok je važeći i za odgovor na usmeno pitanje za koje nije postojala mogućnost odgovora odmah u trenutku kada je i postavljeno na sjednici Sabora. Moguća je situacija ne dostavljanja odgovora u roku od 30 dana o čemu predsjednik Sabora obavještava zastupnike i nalaže Vladi ili pojedinom članu da se odgovor/i dostave u roku od 8 dana, navodi Smerdel. (2013)

Sličan instrument jest interpelacija koja zapravo ispituje političku odgovornost Vlade, a kojom se isto tako postavlja pitanje Vladi o njezinim aktivnostima no ovaj instrument može podnijeti isključivo skupina zastupnika to jest (u daljnjem tekstu: tj.) 1/10 svih zastupnika, a druga razlika naspram zastupničkih pitanja jest da se interpelacija obavezno podnosi u pisanom obliku. Vlada je dužna u roku od 8 dana od prijema interpelacije dostaviti izvješća i stajališta nakon čega se raspravlja o zadovoljstvu istim odgovorom, najčešće na prvoj idućoj sjednici Sabora, govori nam u svojoj knjizi Smerdel (2013). Nadalje, Smerdel (2013) opisuje situaciju u kojoj zastupnici koji su podnijeli interpelaciju imaju pravo i obrazložiti razloge postavljanja iste kao što i članovi Vlade imaju pravo obrazložiti svoje odgovore odnosno izvješća koja su dostavili. Ono što je i bit postavljanja interpelacije jest da se nakon toga raspravi o istoj na način da se utvrdi stajalište, a sukladno njemu može uslijediti pokretanje pitanja odgovornosti Vlade ili pitanje povjerenja Vladi ili pojedinom njezinom članu. Moguće je da se na sjednici Sabora odbije pravo na interpelaciju sukladno čemu nije moguće podnijeti zahtjev za istom prije isteka roka od 3 mjeseca od kada je odbijen prethodni zahtjev za postavljanjem interpelacije.

Treći instrument kojeg autor Smerdel (2013:379) isto tako objašnjava jest glasovanje o povjerenju predsjednika Vlade, pojedinog člana ili Vlade u cjelini, a nužno je da pitanje povjerenja može pokrenuti najmanje 1/5 zastupnika. „Prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja predsjedniku Vlade, pojedinom članu ili Vladi uvrštava se odmah u dnevni red, bez odlučivanja. Raspravljanje i glasovanje o povjerenju moguće je tek nakon proteka roka od 7 dana od dana dostave prijedloga Saboru, a u roku od 30 dana se najkasnije mora raspraviti i glasovati.“ Kao što je slučaj i sa uobičajenim odlukama, većina glasova svih zastupnika je dovoljna da se iskaže povjerenje određenom članu Vlade. Izglasa li se nepovjerenje predsjedniku ili Vladi u cjelini, dužni su podnijeti ostavku, a ako se pak radi i pojedinom članu Vlade, predsjednik Vlade može umjesto njega predložiti drugog člana Saboru da mu izglasa povjerenje ili predsjednik Vlade i Vlada mogu podnijeti ostavku. Sabor ima i mogućnost da odbije prijedlog za izglasavanjem nepovjerenja Vladi ili članu Vlade te se isti prijedlog Saboru ne može podnijeti prije isteka roka od 6 mjeseci.

Posljednji, ali ne i manje bitan instrument koji je kao takav objašnjen u knjizi autora

Smerdela (2013) jest osnivanje istražnih povjerenstava od strane Sabora za obavljanje nadzora nad Vladom. Ovakva povjerenstva imaju pravo ispitivati aktivnosti Vlade u vezi svakoga pitanja koje se tiče javnog interesa, a članove tih povjerenstava čine pojedini oporbeni zastupnici.

Prethodno navedenim instrumentima nije iscrpljena zakonska odgovornost Vlade prema Saboru kao ni definiranje njihove suradnje. U čl. 88. Ustava RH (05/14) stoji i kako Sabor može najviše na godinu dana ovlastiti Vladu da svojim uredbama uređuje neka od pitanja iz djelokruga Sabora što neće biti moguće kada su u pitanju razrade Ustavom zajamčena ljudska prava i temeljne slobode, nacionalna prava, izborni sustav i djelovanje lokalne samouprave i državnih tijela.

Tako je Zakonom o ovlasti Vlade Republike Hrvatske da uredbama uređuje pojedina pitanja iz djelokruga Hrvatskoga sabora (NN 118/19) čl. 1. do 3., određeno kako Vlada uredbama uređuje pitanja koja se tiču tekuće gospodarske politike iz djelokruga Sabora. Navedenim zakonom Vlada je tako ovlaštena postupati u razdobljima od 15. prosinca 2019. do 15. siječnja 2020. te od 15. srpnja 2020. do 15. rujna 2020. Nakon svake donesene uredbe Vlada je dužna Saboru podnijeti izvješće kako bi se kontrolirala i nadzirala dodijeljena ovlast. Vlada i Sabor sudjeluju i u obavljanju europskih poslova što regulira Zakon o suradnji Hrvatskog sabora i Vlade Republike Hrvatske u europskim poslovima (NN 81/13). U obavljanju tih poslova, prema čl. 3. Sabor ima ovlasti:

- „nadzirati rad Vlade u institucijama EU
- pratiti rad Vlade u osiguranju održivosti reformi i provedbi svih obveza proisteklih iz ugovora s EU te dosljednoj primjeni pravne stečevine EU.

Sukladno navedenom, čl. 6. određeno je kako Vlada ima obvezu:

- dostaviti Saboru informacije o postupcima pokrenutim protiv Republike Hrvatske zbog povrede prava EU,
- dostaviti sve ostale dokumente Saboru na njegov zahtjev,
- podnijeti izvješće Saboru o održanim sastancima Europskog vijeća,
- podnijeti Saboru izvješće o kandidatu RH za Europsku komisiju, Sud i Opći sud, Revizorski sud i Upravno vijeće Europske investicijske banke.“

4.1.2. Odgovornost Hrvatskog sabora prema Vladi

Na službenoj internetskoj stranici Vlade stoji kako Vlada ima pravo zahtijevati izvanredno zasjedanje Sabora, predlagati promjenu Ustava, zakone, državni proračun i druge akte te predlagati Saboru davanje vjerodostojnog tumačenja zakona. (URL:

<https://vlada.gov.hr/odnos-vlade-i-sabora/11347>, 20.5.2020.). Prema čl. 79. st. 2. Ustava RH (NN 05/14), Sabor izvanredno zasjeda na zahtjev Vlade. Nadalje, jedno od dužnosti i prava Vlade, u čl. 85. Ustava RH (05/14) jest da predlaže zakone Saboru, što Sabor mora poštovati i bez čega Sabor u daljnjem postupku ne može donositi zakone.

Zanimljivo je slijedeće razmišljanje autora: „Zakonodavno tijelo (parlament) u suvremenim uvjetima, bez obzira na obilježja političkog sustava i ustavnog modela ustrojstva vlasti, ne može nikako zbog tehnologije procesa donošenja općih pravnih akata i političkih odluka biti radno tijelo koje primarno odlučuje. Zbiljski se funkcija parlamenta nužno svodi samo na politički nadzor i pravno ograničavanje djelovanja tijela izvršne vlasti.“ (Sokol, 1992:16). Autor je zasigurno htio reći kako Sabor ne bi niti mogao funkcionirati da nema Vlade, jer je Vlada pokretač zakonodavstva zbog toga što proučava situaciju u državi i izlazi s prijedlogom prema Saboru koji ima ovlast ozakoniti i učiniti službenim taj prijedlog. Opet, s druge strane, ni Vlada ne bi mogla funkcionirati da nema Sabora koji joj iskazuje povjerenje da bi uopće mogla doći na vlast. Ono što je sigurno jest da oba tijela imaju jednako važnu i odgovornu ulogu u ostvarivanju vlasti

4.2.Odnos Vlade prema državnoj upravi

Prema Zakonu o sustavu državne uprave (NN 66/19) Vlada i državna uprava su usko povezane. Tako je u čl. 3. istoga Zakona o sustavu državne uprave (NN 66/19) definirano kako državna uprava ima zadaću da na što učinkovitiji i svrhovitiji način obavlja slijedeće poslove:

- „provedba državne politike,
- neposredna provedba zakona,
- inspekcijski nadzor te
- drugi upravni i stručni poslovi.“

Člankom 17. Zakona o sustavu državne uprave (NN 66/19) objašnjeno je kako provedba državne politike obuhvaća izradu nacrtu prijedloga zakona, prijedloga uredbi i prijedloga drugih akata Vlade i praćenje učinkovitosti provedbe zakona, uredbi i drugih akata Vlade i ostaloga. Da bi se sav taj posao obavio, on se mora povjeriti određenim tijelima, pa je tako sustav državne uprave organiziran da ga čine ministarstva i državne upravne organizacije. Kako bi navedeni sustav državne uprave funkcionirao i napredovao potrebno je nadzirati njegov rad, a tu je ključ suradnje Vlade i državne uprave, jer je upravo Vlada RH ta koja će usmjeravati i nadzirati obavljanje funkcija.

Slijedeća važnost Vlade je u donošenju uredbi kojim definira uvjete, pravila, ustrojstvo i način rada tijela državne uprave. Dakle, Vlada u određenom dijelu stvara pravni okvir unutar

kojega državna uprava može djelovati. Ako dođe do sukoba nadležnosti između različitih tijela državne uprave, bilo pozitivnog gdje se dva tijela smatraju nadležnima u određenoj stvari, bilo u negativnom, gdje se ne smatraju nadležnima, odlučuje Vlada, govori čl. 6. stavak 3. Zakona o sustavu državne uprave (NN, 66/19) U obavljanju poslova, državna uprava se mora pridržavati pravila i mjera uredskog poslovanja koje isto tako uredbom uređuje Vlada RH, navodi čl. 15. Zakona o sustavu državne uprave (NN 66/19).

Promatrajući Zakon o sustavu državne uprave (NN, 66/19), u čl. 41.- 43. definirano je obavljanje nadzora Vlade nad državnim upravom. Vlada tako provodi nadzor zakonitosti koji se sastoji u razmatranju kako je i na koji način donesen određeni provedbeni propis i naredba. Potreba za provođenjem nadzora uopće nastaje onda kada se razmotri određeni propis i isti ukaže na postojanje nepravilnosti. Nužno je da Vlada u postupcima nadzora imenuje povjerenstvo koje predlaže Vladi da održi savjetodavnu raspravu s donosiocem provedbenog propisa ili naredbe, stručnjacima ili drugim zainteresiranim osobama. Nakon eventualnog utvrđivanja nezakonitosti, Vlada je dužna nadležnom čelniku naložiti donošenje izmjena konkretnog propisa ili naredbe i staviti izvan snage naredbu ili pojedine njezine odredbe. Ako je nezakonit propis pak donijelo tijelo pravne osobe s javnim ovlastima, Vlada je ovlaštena naložiti pravnoj osobi donošenje izmjena i podnijeti zahtjev Ustavnom sudu RH za ocjenu suglasnosti provedbenog propisa sa zakonom. Ove dvije situacije uređuje Zakon o sustavu državne uprave (NN, 66/19) u čl. 42.i 43. Čl. 46. Zakona o sustavu državne uprave (NN 66/19) definirano je kako Vlada na prijedlog predsjednika Vlade imenuje i razrješava državne dužnosnike kao i državne tajnike i rukovodeće državne službenike, a Vladi je isto tako podređen i odgovoran i glavni tajnik Vlade. (Zakon o sustavu državne uprave, NN 66/19, čl. 53.)

Prema čl. 63. Zakona o sustavu državne uprave (NN, 66/19) može se zaključiti kako Vlada RH nadzire provedbu cjelokupnog Zakona o sustavu državne uprave od strane tijela državne uprave i ima široku lepezu ovlasti koje su joj na raspolaganju kada treba reagirati na nezakonitosti i nepravilnosti. Jasno je da svaki čelnik tijela mora osigurati provedbu politika Vlade kako bi ista tijela što manje bila podložna nadzoru i ispravljanju pogrešaka, što je za dobrobit cijelog sustava državne uprave, države i građana.

4.2.1. Odnos Vlade i ministarstava

Nastavno na poglavlje o odnosu Vlade prema državnoj upravi dolazi se i do konkretnijeg odnosa Vlade prema ministarstvima. Prvo je potrebno navesti koja su ministarstva. U hrvatskom pravnom sustavu trenutno postoji 16 ministarstava, a ona su redom:

1. „Ministarstvo financija,
2. Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike,
3. Ministarstvo obrane,
4. Ministarstvo znanosti i obrazovanja,
5. Ministarstvo turizma i sporta,
6. Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture,
7. Ministarstvo poljoprivrede,
8. Ministarstvo unutarnjih poslova,
9. Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja,
10. Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine,
11. Ministarstvo zdravstva,
12. Ministarstvo pravosuđa i uprave,
13. Ministarstvo hrvatskih branitelja,
14. Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova Europske unije
15. Ministarstvo kulture i medija
16. Ministarstvo vanjskih i europskih poslova (Zakon o djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave, čl. 3., NN, 85/20)

„Ministarstva obavljaju upravne i druge stručne poslove iz svojeg djelokruga, a osobito:

1. neposredno primjenjuju zakone i druge propise,
2. osiguravaju provedbu zakona i drugih propisa,
3. pripremaju nacрте prijedloga zakona i prijedloge drugih propisa,
4. rješavaju u upravnim stvarima u prvom stupnju kad su na to zakonom, izrijekom ovlaštени te u drugom stupnju, ako zakonom nije što drugo određeno,
5. provode, inspekcijski i upravni nadzor,
6. vode propisane očevidnike,
7. prate stanje u svom djelokrugu te nadležnim državnim tijelima predlažu poduzimanje odgovarajućih mjera,
8. izrađuju stručne podloge za postupak odlučivanja u državnim tijelima,
9. osiguravaju suradnju stručnih i znanstvenih ustanova te predlažu nadležnim državnim tijelima ustrojavanje određenih službi i stručnih ustanova., (Mintas Hodak, Rašić, 2016:171)

Prema čl. 55 Zakona o sustavu državne uprave (NN, 66/19) ministarstva su ustrojena tako da posao obavljaju za više upravnih područja. Unutar ministarstva moraju biti ustrojene najmanje dvije upravne organizacije koje mogu funkcionirati kao uprave, zavodi i inspektorati, a posebnim zakonom moguće je ustrojiti i ravnateljstva. Uprave tako obavljaju temeljne i

osnovne poslove državne uprave dakle: provedba državne politike, neposredna provedba zakona i upravni nadzor. Zavodi imaju veći stupanj samostalnosti nego uprave, kao i poseban način i uvjete rada jer se u njime obavljaju stručniji analitički poslovi. Inspektorati kao što i sama riječ kaže obavljaju inspekcijski nadzor sa isto tako višim stupnjem samostalnosti.

Ministarstva kao i svaka organizacija moraju imati osobu koja će voditi organizaciju, zastupati ju i upravljati radom. Tako je slijedećim člankom 56. Zakona o sustavu državne uprave (NN 66/19) propisano kako je ministar ta osoba, a ministar je član Vlade, odakle je i bitna poveznica između Vlade i ministarstava pri čemu je onda jasno kako je ministar državni dužnosnik i ne može istovremeno biti član zakonodavne ili sudbene vlasti, navodi Mintas Hodak, Rašić (2016.). U istom 56. čl. Zakona o sustavu državne uprave (NN 66/19) stoji kako ministarstvo može imati više državnih tajnika, a isto tako, u slučaju svoje spriječenosti, ministar imenuje jednog državnog tajnika koji će ga po potrebi zamjenjivati pa je sukladno tome odgovoran i ministru i Vladi. Državni će tajnik zamijeniti ministra i onda kada ministru prestane dužnost prije isteka mandata, a na što će ga ovlastiti predsjednik Vlade.

4.2.2. Odnos Vlade i državnih upravnih organizacija

„Državne upravne organizacije su tijela državne uprave, koja se ustrojavaju za obavljanje poslova državne uprave i drugih poslova čije obavljanje zahtjeva osobitu samostalnost u radu ili primjenu posebnih uvjeta i načina rada ili je nužno za provedbu pravno obvezujućih akata EU.“ (čl. 58 Zakona o sustavu državne uprave NN 66/19). Državne upravne organizacije se mogu ustrojiti na slijedeće načine:

- „kao središnji državni uredi,
- državne uprave
- državni zavodi, a
- posebnim zakonom moguće je osnivanje državnih inspektorata i državnih ravnateljstava.“

Osoba koja je na poziciji vođenja državne upravne organizacije jest čelnik koji je ujedno za prethodno navedene mogućnosti ustroja isto tako odgovorna osoba. Tako je čelnik ujedno u središnjem državnom uredu državni tajnik, u državnim zavodima i ravnateljstvima je glavni ravnatelj, a u državnom inspektoratu je glavni državni inspektor. On što je bitno naglasiti jest da je čelnik, kao i njegov zamjenik odgovoran Vladi, a što je bitno naglasiti za razumijevanje zašto Vlada i državna uprava ne mogu jedno bez drugoga. Državnih upravnih organizacija prema Zakonu o ustrojstvu i djelokrugu tijela državne uprave sukladno čl. 4. (NN 85/20) ima ukupno 12, a one su redom:

1. „Središnji državni ured za demografiju i mlade,
2. Središnji državni ured za razvoj digitalnog društva,
3. Središnji državni ured za središnju javnu nabavu,
4. Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje,
5. Središnji državni ured za Hrvate izvan Republike Hrvatske,
6. Hrvatska vatrogasna zajednica,
7. Državni inspektorat,
8. Državna geodetska uprava,
9. Državni hidrometeorološki zavod,
10. Državni zavod za intelektualno vlasništvo,
11. Državni zavod za mjeriteljstvo,
12. Državni zavod za statistiku.“

5. ANALIZA RADA VLADE TIJEKOM 2018. I 2019. GODINE

Na samom početku analiziranja rada Vlade u 2018. i 2019. godini zanimljivo je proći kroz brojčane podatke o tome koliko je čega učinjeno. Slijedeća tablica prikazuje brojčani prikaz rada Vlade u svim područjima u kojima je ona aktivna obavljajući svoje funkcije. Kako je kroz rad već i definirano Vlada svoj posao obavlja kroz sjednice na kojima se prolazi kroz utvrđene točke dnevnog reda. U tim točkama dnevnog reda može se proći kroz različita područja kao što su odnosi sa Hrvatskim saborom i drugim tijelima vlasti, pitanja u vezi prijedloga zakona, uredbi, rješenja, državnog proračuna i ostalih akata. Slijedeće tablice sadrže konkretne brojčane podatke o radu Vlade kroz definirana razdoblja 2018. i 2019. godine

Slijedeća tablica prikazuje rad Vlade 2018. godine u brojčanim pokazateljima, a koji su raspoređeni prema različitim područjima u kojima Vlada djeluje.

Tablica. 3. Brojčani podaci o radu Vlade od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2018.

Broj održanih sjednica Vlade	61
Ukupan broj točaka dnevnog reda	1415
Broj utvrđenih prijedloga zakona	386
Broj utvrđenih prijedloga državnog proračuna	2
Broj donesenih uredbi	88
Broj donesenih odluka	497
Broj utvrđenih prijedloga odluka	116
Broj donesenih zaključaka	571
Broj donesenih rješenja	315
Ukupan broj razmotrenih strateških i analitičkih materijala, stajališta te informacija	86
Ukupan broj razmotrenih izvješća upućenih u Hrvatski sabor	19
Ukupan broj mišljenja koje je Vlada uputila Hrvatskom saboru	114
Broj interpelacija o radu Vlade	2
Broj odgovora Vlade RH na zastupnička pitanja	190

Izvor: Vlastita izrada prema dobivenim podacima službenice za informiranje Vlade Republike Hrvatske, elektroničkom poštom, dana 10.6.2020.

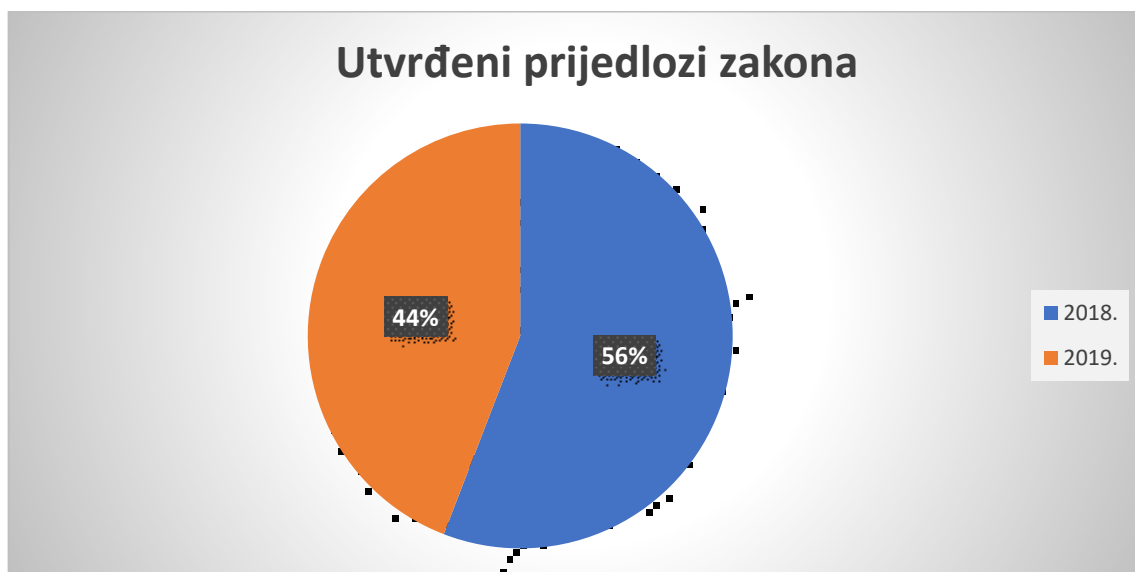
Slijedeća tablica prikazuje podatke o radu Vlade u 2019. godini kroz brojčane pokazatelje za različita područja djelovanja Vlade.

Tablica 4. Brojčani podaci o radu Vlade od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019. godine

Broj održanih sjednica Vlade	65
Ukupan broj točaka dnevnog reda	1284
Broj utvrđenih prijedloga zakona	305
Broj utvrđenih prijedloga državnog proračuna	2
Broj donesenih uredbi	113
Broj donesenih odluka	568
Broj utvrđenih prijedloga odluka	111
Broj donesenih zaključaka	510
Broj donesenih rješenja	327
Ukupan broj razmotrenih strateških i analitičkih materijala, stajališta te informacija	70
Ukupan broj razmotrenih izvješća upućenih u Hrvatski sabor	27
Ukupan broj mišljenja koje je Vlada uputila Hrvatskom saboru	89
Broj interpelacija o radu Vlade	2
Broj odgovora Vlade RH na zastupnička pitanja	196

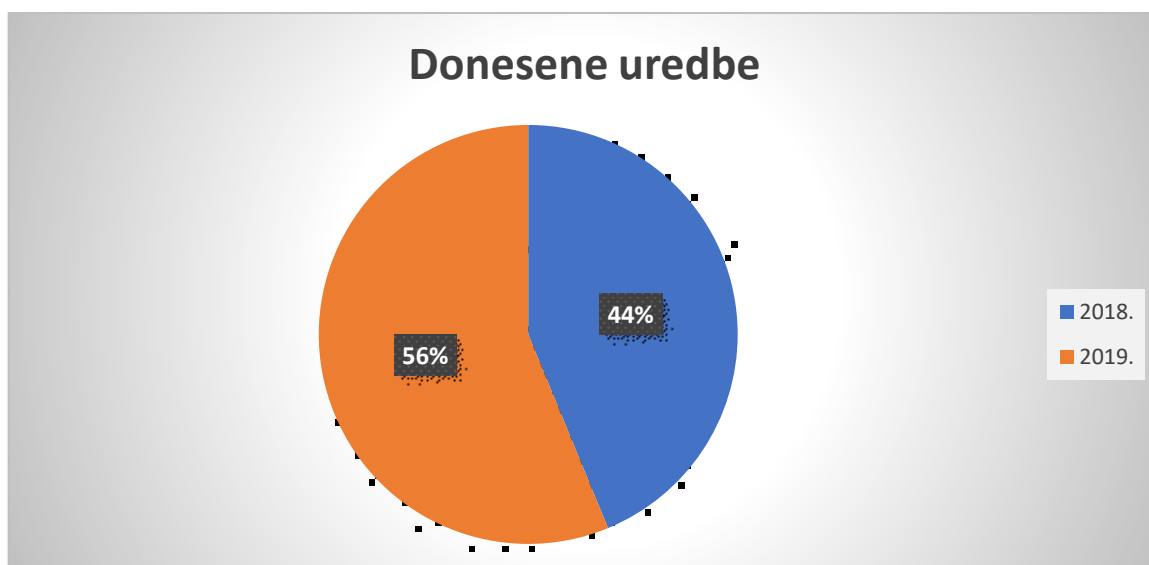
Izvor: Vlastita izrada prema dobivenim podacima službenice za informiranje Vlade Republike Hrvatske , elektroničkom poštom, dana 10.6.2020.

Grafikon 5. Prikaz utvrđenih prijedloga zakona u 2018. i 2019. godini

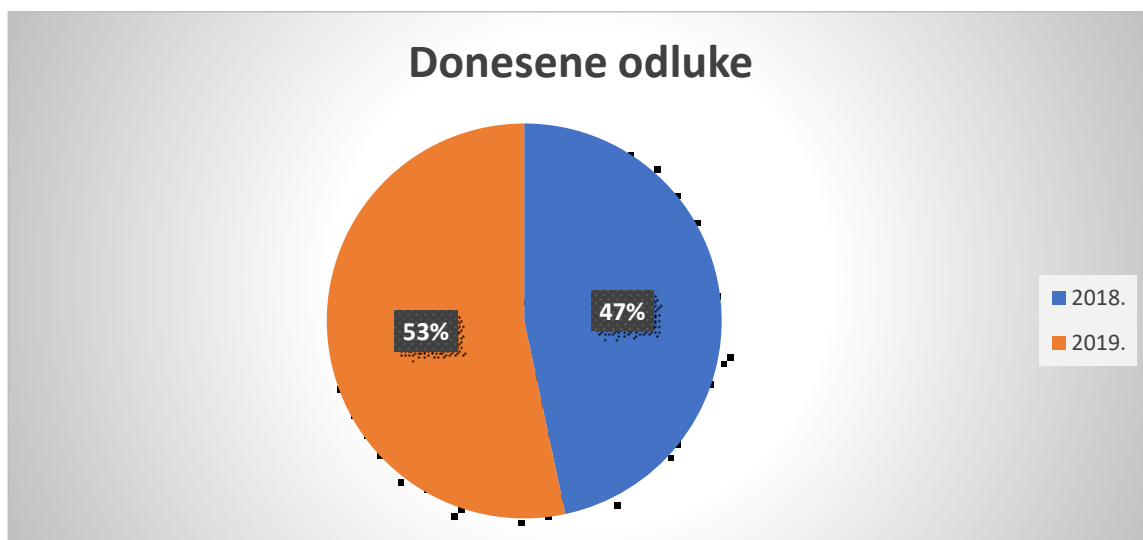
Izvor: Vlastita izrada prema dobivenim podacima od službenice za informiranje, elektroničkom poštom, dana 10.6.2020.

Grafikon 6. Prikaz donesenih uredbi u 2018. i 2019. godini.

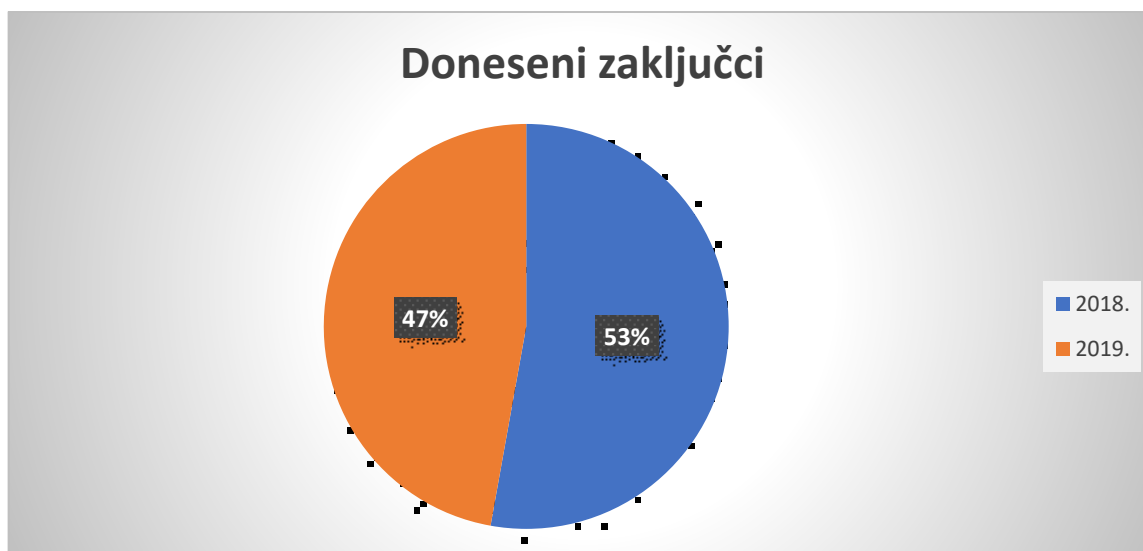
Izvor: Vlastita izrada prema dobivenim podacima od službenice za informiranje, elektroničkom poštom, dana 10.6.2020.

Grafikon 7. Prikaz donesenih odluka u 2018. i 2019. godini

Izvor: Vlastita izrada prema dobivenim podacima od službenice za informiranje, elektroničkom poštom, dana 10.6.2020.

Grafikon 8. Prikaz donesenih zaključaka u 2018. i 2019. godini

Izvor: Vlastita izrada prema dobivenim podacima od službenice za informiranje, elektroničkom poštom, dana 10.6.2020.

Promatrajući navedene podatke, a sukladno tome i grafikone koji daju bolji prikaz, može se vidjeti kako je Vlada u svojim temeljnim dužnostima (predlaganje zakona, donošenje uredbi, zaključaka i odluka) podjednako bila aktivna kako 2018. tako i 2019. što je pohvalno

jer nema velikih odstupanja što bi bio temelj za postavljanje pitanja što se događa u državi da je aktivnost Vlade u velikom jazu u dvama razdobljima.

5.1. Plan zakonodavnih aktivnosti

Krajem svake godine, a za nadolazeću godinu, Vlada na prijedlog Ureda za zakonodavstvo (u daljnjem tekstu: Ured) donosi Plan zakonodavnih aktivnosti (URL: <https://zakonodavstvo.gov.hr/UserDocsImages/dokumenti/171229%20VRH%20PZA%202018%20PRIJEPIS.pdf> , 20.9.2020.). Plan za 2018. godinu je tako donesen 21. prosinca 2017.. U nadolazećem tekstu analiziran je samo Plan zakonodavnih aktivnosti za 2018. godinu, ali ne i za prethodnu 2019. godinu, što bi bilo konkretnije radi usporedbe. Razlog tomu je što je nastavno Planu za 2018. godinu doneseno Izvješće o provedbi istoga plana zakonodavnih aktivnosti, što u trenutku pisanja ovoga rada nije bilo moguće učiniti i za 2019. godinu. Možda je i to jedna zamjerka koja se pronalazi u radu Vlade, a koja se tiče donošenja i objavljivanja potrebnih izvještaja za potrebe građanstva i javnosti.

5.1.1. Planirane zakonodavne aktivnosti

U planu za 2018. godinu Vlada je planirala 121 zakonodavnu aktivnost. Predlaganje zakona bilo je od različitih nositelja, zakoni su bili iz različitih područja, te je razdoblje procedure upućivanja razdijeljeno na tromjesečja. Slijedeća tablica prikazuje izgled samoga plana te jedan konkretan primjer zakonodavne aktivnosti prema njezinom nositelju i tromjesečju upućivanja.

U ovoj tablici prikazan je primjer izgleda plana zakonodavne aktivnosti prema stručnom nositelju, nazivu zakona i razdoblju upućivanja u proceduru Vlade RH.

Tablica 9. Izgled plana zakonodavne aktivnosti

PLAN ZAKONODAVNIH AKTIVNOSTI			
Redni broj	Stručni nositelj	Naziv zakona	Upućivanje u proceduru Vlade Republike Hrvatske
4.	Ministarstvo unutarnjih poslova	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima	I. tromjesečje

Izvor: URL:

<https://zakonodavstvo.gov.hr/UserDocsImages/dokumenti/171229%20VRH%20PZA%202018%20PRIJEPIS.pdf> (20.9.2020.)

Nakon protekle godine, u ovom slučaju 2018. i još jednoga mandata Vlade, pristupa se sagledavanju što je od Plana realizirano. Temelj za proučavanje istoga je Izvješće o provedbi plana zakonodavnih aktivnosti za 2018. godinu, koje isto tako donosi Ured za zakonodavstvo. (URL:

<https://zakonodavstvo.gov.hr/UserDocsImages/dokumenti/190509%20UZ%20Izvjesce%20PZA%20VRH%202018%20final%20za%20web.pdf> , 20.9.2020.)

Kao što je navedeno Plan je prvotno sadržavao 121 zakonodavnu aktivnost. Unatoč tome, tijekom godine su stručni nositelji izrade propisa obavijestili Ured kako povlače planiranih 53 zakona što dovodi do smanjenja broja zakona na 68 planiranih zakona, što je gotovo polovica planiranih zakona, točnije, matematičkim izračunom 43,8% manje.

Zanimljivo je kako Ured bilježi postotak usvojenih prijedloga zakona. Naime, Ured je za evidenciju koristio brojku od 68 planiranih zakona, a ne od prvotnih 121 kako je utvrđeno. Koristeći brojku od 68 planiranih prijedloga, Vlada je uspjela ostvariti da se usvoji svih 68. Dakle, učinak Vlade prema evidenciji Ureda je 100%.

Ovakvo vođenje evidencije je pomalo nepouzđano jer se uspjeh i rezultati trebaju voditi prema prvotno zacrtanim ciljevima. Ako bi matematičkim izračunom usvojenih 68 zakona od ukupno 121 planiranih tražili postotak uspješnosti zakonskih prijedloga, on ne bi bio 100% nego 56,2% dakle nešto više od polovice. Interesantno i realno razmišljanje ima profesor Koprić (URL: <https://www.vecernji.hr/vijesti/vlada-planirala-121-zakon-povukla-ih-53-i-tvrdi-da-je-sa-68-ispunila-100-plana-1319842>, 20.9.2020.) specijaliziran za javnu upravu, koji smatra da Vlada previše odstupa od svojih zacrtanih ciljeva. Proizlazi da je puno toga obećano, a malo toga ostvareno, što dovodi do pitanja odgovornosti i isplaniranosti politika Vlade.

Zaključak je taj da bi Vlada možda ubuduće trebala smanjiti kvantitetu te povećati kvalitetu, ili se onoga što je zacrtala i držati.

5.1.2. Ostale aktivnosti Vlade

Promatrajući rad Vlade 2018. i 2019. godine treba razmotriti i događanja na samoj gospodarskoj sceni koja su se dogodila u tome razdoblju radi shvaćanja zašto i kako Vlada postupa. Godina 2018. je, prema podacima Hrvatske gospodarske komore (URL: <https://www.hgk.hr/documents/hrvatsko-gospodarstvo-2018-web5de4e54e2e6c2.pdf>,

12.7.2020.) godina koju su obilježile razne negativne i pozitivne strane, što je sasvim razumljivo i realno. Ono što je kao negativna strana nastupilo jesu krize poput brodogradilišta Uljanik. Ono po čemu se vidi utjecaj izvršne vlasti jest donošenje odluke o davanju državnoga jamstva za kreditno zaduženje društva Uljanik, radi provedbe procesa sanacije i financijske konsolidacije društva. (URL:

<https://vlada.gov.hr/UserDocsImages//2016/Sjednice/2018/01%20sije%C4%8Danj/75%20sjednica%20VRH//75%20-%209.pdf>, 20.9.2020.) Ono što je mnogima ostalo zapamćeno je i odlazak potpredsjednice Vlade Martine Dalić. Najveći problem je zapravo odlazak hrvatskog stanovništva u druge zemlje za boljim životom, a sukladno tome nedostatak potrebne radne snage što je po mišljenju mnogih posljedica nedostatka potrebnih reformi.

Positivne gospodarske odlike su zasigurno kao najbitnija stavka gospodarski rast a u okviru toga rast potrošnje građanstva, dobri rezultati turističkog sektora te rješavanje situacije oko poslovanja Agrokora. Jedan od događaja koji se ne može svrstati u pozitivne ili negativne strane jest inicijativa „Istina o Istanbulskoj“ koja kao takva nije prošla jer nije sakupljen potreban broj valjanih potpisa, a koja je imala za cilj odbacivanje iste jer je smatrano kako je ista konvencija koja se bori protiv nasilja nad ženama zapravo konvencija kojom bi se dovelo do priznavanja „trećeg spola“ i redefinicije braka, što, mnogima nije po volji. Još jedna inicijativa kojom je svakako poljuljan rad Vlade jest inicijativa „Narod odlučuje“ koja kao ni prethodno spomenuta inicijativa nije prošla, a kojoj je cilj bio da manjinski zastupnici u Vladi imaju veću moć i širi spektar odlučivanja.

Podaci iz 2019. (URL: <https://hgk.hr/documents/gospodarskakretanja125ca5bf329edbd.pdf>, 12.7.2020.) govore kako je Hrvatska nastavila sa solidnim gospodarskim rastom, došlo je i do poboljšanja kreditnog rejtinga Republike Hrvatske. Ono što je možda i najpoznatije hrvatskom stanovništvu jest da je doneseno čak 9 zakona o nižoj stopi PDV-a na osnovne namirnice od kojih su meso, voće, povrće, jaja. Ponovna borba oko hrvatskih kompanija, ali i radnih mjesta viđena je u spasu Agrokora kojega je preuzela nova tvrtka, Fortenova, a zatim i spas tvrtke Kraš koju su preuzeli mesna industrija Braća Pivac.

U punom pogonu obavljala se i gradnja Pelješkoga mosta, jednoga od vrijednih investicija. Predsjednik Andrej Plenković otvorio je novoizgrađenu prugu Sv. Ivan Žabno – Gradec koja je kao takva prva novoizgrađena nakon više od pola stoljeća, a namjera je u budućnosti ulagati u željezničku infrastrukturu. Krajem 2019. nastupila je nova kriza u tvrtki Đuro Đaković dolaskom pred stečaj i nemogućnošću isplate plaća radnicima. Sve navedeno je uzročno-posljedično utjecalo na rad Vlade.

Podaci iz Izvješća o radu Vlade u 2018. godini pokazuju kako Vlada brine o građanima svoje zemlje. Olakšava se i digitalizira javna administracija, smanjuje se broj neriješenih pravosudnih predmeta, smanjen je i broj blokiranih građana, povećava se zaposlenost, prosječna i minimalna plaća. Ono što je još bitno jest da se brine i o prometnoj povezanosti RH, a u skladu s tim o lokalnoj i regionalnoj podjeli cijele Republike Hrvatske. Isto tako, mnogo se ulaže i u zdravstvo, kulturu i obrazovanje, povlačenjem EU investicija itd.

Kao još uvijek mlada država, Republika Hrvatska svakim danom uči kako postati stabilnija. Činjenica je da je hrvatski zakonodavni okvir jako širok te da postoje tzv. „rupe u zakonu“ zbog čega pojedinci iskorištavaju takvo nereguliranje. Druga stvar je prečesto mijenjanje i dopunjavanje zakona pri čemu dolazi do pobune i nerazumijevanja u reguliranju.

Mogući odgovori na pitanje zašto se događaju promjene i neplanirane aktivnosti po pitanju zakonodavne aktivnosti Vlade, jesu da je Vlada možda nedovoljno planirala dok je drugi odgovor da Vlada ne može i nije dužna predvidjeti sve moguće promjene i situacije koje mogu nastati. Percepcija koja je stvorena prilikom istraživanja ove teme jest da se odgovor na postavljeno pitanje može naći u obje teze no pak više u drugoj, a to je da je državna, a onda europska i svjetska scena svaki dan podložna promjenama ali i da Hrvatskoj nedostaju primjerene i pravovremene reforme. Republika Hrvatska kao članica Europske unije ne može biti samostalna cjelina jer fluktuacije koje se događaju na razini cijele Europske unije utječu i na RH.

Bitno je naglasiti kako promjene i napredak moraju biti učinjeni u malim koracima. Svaka nagla i neisplanirana aktivnost nije dobra jer njezine posljedice mogu biti velikih razmjera. Sigurno je kako Vlada ima veliku odgovornost te da taj posao nije lak. Svaka nova Vlada u svojem mandatu mora sagledati što je prethodna Vlada učinila, uhodati se u situaciju, a ponekad i ispraviti štete koje su ostale od prethodne vlasti pa tek onda isplanirati i realizirati planirano.

6. ZAKLJUČAK

Država je ustrojena na načelu diobe vlasti i to na zakonodavnu, izvršnu i sudbenu vlast. Izvršna vlast je dakle ta o kojoj se govori u ovome radu te je njezina svrha zasigurno prepoznata sukladno temeljnom propisu kao podlozi za ovaj rad, a to je Zakon o Vladi Republike Hrvatske.

Vlada je takva tvorevina koja nastaje ako i kada dobije povjerenje zastupnika Hrvatskog sabora pri čemu se odmah prepoznaje i njihova nezaobilazna suradnja također analizirana u ovome radu. Da Vlada ima svoju povijest i da se konstantno mijenja, bilježe podaci koji potvrđuju kako je trenutna Vlada 15. po redu od osamostaljenja Republike Hrvatske. Kako bi Vlada mogla djelovati bitno je da se sastaje zajedno sa svojim članovima i to na sjednicama Vlade gdje odlučuje o svim pitanjima koja ulaze u njezinu nadležnost, bilo natpolovičnom većinom kao načinom odlučivanja ili dvotrećinskom većinom, što pripada rijetkim situacijama poput promjene Ustava, granica i sl.

Treba imati na umu da je Vlada kolegijalno tijelo i kao takva donosi odluke i ostvaruje izvršne ovlasti zajedno sa svojim članovima. Tu su dakako predsjednik kao osoba na čelu zatim potpredsjednici i ministri. Trenutnu Vladu tako čini predsjednik Andrej Plenković i 16 ministara na čelu ministarstava. Kako to biva u svakoj organizaciji pa tako i u Vladi, Vlada se sastoji od svojih ustrojstvenih jedinica. Uži kabinet kao jedinica za koordinaciju glavnih aktivnosti i odlučivanje u hitnim situacijama pored Glavnog tajništva koje vodi brigu o administraciji i ostalim tehničkim i kadrovskim poslovima, zajedno sa 11 ureda Vlade čine učinkovitu potporu djelovanju Vlade.

Uspješnost politika u državi ovisit će o međusobnoj koordinaciji i suradnji drugih čimbenika sa Vladom pa je tako naznačeno kako je suradnja Vlade sa Hrvatskim saborom, državnom upravom, a u okviru državne uprave sa ministarstvima i državnim upravnim organizacijama vrlo važna. Činjenica je da je pojedino tijelo možda podložnije drugome, no to je bitno radi kontroliranja zakonitosti, uspješnosti i efikasnosti svakoga tijela, što je omogućeno u odredbama Ustava, ali i zakona i drugih propisa. U ovom konkretnom primjeru radi se o odnosu Vlade prema državnoj upravi.

Širu i kvantitativnu sliku ovome radu dala je analiza rada Vlade kroz 2018. i 2019. godinu sukladno kvalitativnim i kvantitativnim javnim i traženim podacima o radu Vlade. Navedeni podaci sadrže brojke o postupanju Vlade u svim njezinim segmentima te je sukladno tome stvoreno shvaćanje kako je Vlada podjednako bila aktivna 2018. i 2019. godine što je prihvatljivo i dobro jer prevelike razlike u aktivnosti u dvama razdobljima nisu poželjne. Odgovor na pitanja zašto i kako Vlada obavlja aktivnosti zasigurno se može pronaći i u stanju gospodarstvu države, ali i europske i svjetske scene jer će sve što se događa tamo utjecati i na

Republiku Hrvatsku. Zasigurno je da Vlada ima jako puno posla za čije je dobro provođenje potrebno dobro planiranje, ali sukladno tome i iskusni i školovani pojedinci.

7. LITERATURA

KNJIGE

1. Antić T. (2019.) *Javno pravo i javna uprava :Organizacija države, državna uprava, lokalna samouprava, javne službe, upravni postupak i upravni spor*. Zapešić: Veleučilište s pravom javnosti Baltazar: Intergrafika – TTŽ,
2. Borković, I. (2002.) *Upravno pravo*, 7. izmijenjeno i dopunjeno izdanje. Zagreb: Narodne novine,
3. Mintas Hodak, Lj; Rašić M. (2016.) *Uvod u državu i pravo*. Zagreb: Mate,
4. Smerdel B. (2013) *Ustavno uređenje europske Hrvatske*, Zagreb: Narodne novine.

ZNANSTVENI RADOVI:

1. Podolnjak, R. (2018.) Formiranje Vlade u Republici Hrvatskoj u komparativnoj perspektivi – jedan prijedlog ustavne promjene, *Pravni vjesnik*, Vol. 34 No. 3 – 4, str. 66-70, URL: <https://hrcak.srce.hr/214227>
2. Sokol, S. (1992.) Polupredsjednički sustav i parlamentarizam, *Politička misao*, Vol. 29. No. 3. str .16., URL: <https://hrcak.srce.hr/112341>

PRAVNI PROPISI

1. Ustav Republike Hrvatske (Narodne novine 05/14).
2. Zakon o Vladi (Narodne novine 150/11, 119/14, 93/16, 116/18).
3. Zakon o sustavu državne uprave (Narodne novine 66/19).
4. Zakon o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave (Narodne novine 93/16, 104/16, 116/18, 127/19).
5. Zakon o ustrojstvu i djelokrugu tijela državne uprave. (Narodne novine, 85/20)
5. Zakon o ovlasti Vlade Republike Hrvatske da uredbama uređuje pojedina pitanja iz djelokruga Hrvatskoga sabora (Narodne novine, 118/19)
6. Zakon o suradnji Hrvatskog sabora i Vlade Republike Hrvatske u europskim poslovima (Narodne novine 81/13).
7. Uredba o Glavnom tajništvu Vlade Republike Hrvatske (Narodne novine 3/12, 59/12, 49,13, 10/16)

WEB IZVORI:

1. Vlada Republike Hrvatske. URL:

<https://vlada.gov.hr/> (pristup: 19.5.2020.)

2. Vlada Republike Hrvatske. URL: <https://gov.hr/ministarstva-i-drzavna-tijela/58> (pristup: 20.5.2020.)

3. Vlada Republike Hrvatske. URL: <https://vlada.gov.hr/odnos-vlade-i-sabora/11347>, (pristup: 20.5.2020.)

4. Hrvatska gospodarska komora. URL: <https://www.hgk.hr/documents/hrvatsko-gospodarstvo-2018-web5de4e54e2e6c2.pdf> (pristup: 12.7.2020.)

5. Hrvatska gospodarska komora. URL:

<https://hgk.hr/documents/gospodarskakretanja125ca5bf329edbd.pdf> (pristup: 12.7.2020.)

6. Vlada Republike Hrvatske. URL: <https://vlada.gov.hr/o-vladi/clanovi-vlade/sazivi-vlada-93/13-vlada-rh/19500> (pristup: 19.9.2020.)

7. Vlada Republike Hrvatske. URL: <https://vlada.gov.hr/clanovi-vlade/66> (pristup: 19.9.2020.)

8. Plan zakonodavnih aktivnosti. URL:

<https://zakonodavstvo.gov.hr/UserDocsImages/dokumenti/171229%20VRH%20PZA%202018%20PRIJEPIS.pdf> (pristup: 20.9.2020.)

9. Izvješće o provedbi Plana zakonodavnih aktivnosti. URL:

<https://zakonodavstvo.gov.hr/UserDocsImages/dokumenti/190509%20UZ%20Izvjescje%20PZA%20VRH%202018%20final%20za%20web.pdf> (20.9.2020.)

10. Večernji list. URL:

<https://www.vecernji.hr/vijesti/vlada-planirala-121-zakon-povukla-ih-53-i-tvr-di-da-je-sa-68-ispunila-100-plana-1319842> (pristup: 20.9.2020.)

11. Vlada Republike Hrvatske. URL:

<https://vlada.gov.hr/UserDocsImages//2016/Sjednice/2018/01%20sije%C4%8Danj/75%20sjednica%20VRH//75%20-%209.pdf> (pristup: 20.9.2020.)

POPIS SLIKA

Slika 1. Postupak u vezi s prijedlogom zakona, jednog od poslova Vlade.

POPIS TABLICA

Tablica 2. Sazivi Vlada i trajanje mandata.

Tablica 3. Brojčani podaci o radu Vlade od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2018.

Tablica 4. Brojčani podaci o radu Vlade od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019.

Tablica 9. Izgled Plana zakonodavnih aktivnosti.

POPIS GRAFIKONA

Grafikon 5. Prikaz utvrđenih prijedloga zakona u 2018. i 2019. godini

Grafikon 6. Prikaz donesenih uredbi u 2018. i 2019. godini

Grafikon 7. Prikaz donesenih odluka u 2018. i 2019. godini

Grafikon 8. Prikaz donesenih zaključaka u 2018. i 2019. godini

POPIS KRATICA

NN- Narodne novine

čl.- članak

EU- Europska unija

Članovi Vlade-predsjednik, potpredsjednici i ministri

tj.- to jest

IZJAVA O AUTORSTVU RADA

Ja, **Marija Ivić**, pod punom moralnom, materijalnom i kaznenom odgovornošću, izjavljujem da sam isključivi autor završnog/diplomskog rada pod naslovom **Uloga Vlade u Republici Hrvatskoj** te da u radu nisu na nedozvoljeni način korišteni dijelovi tuđih radova.

U Požegi, _____

Marija Ivić
